

Sygn. akt IV U 2096/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Urbańska-Woike
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alicja Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy I. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania I. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 sierpnia 2015 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawczyni I. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy nadal tj. od dnia 1 września 2015 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r.

SSO Beata Urbańska-Woike

Sygn. akt IV U 2096/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił **I. C.** prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż wnioskodawczyni nie została uznana za niezdolną do pracy orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 21 sierpnia 2015 roku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podnosiła, iż decyzja organu jest dla niej krzywdząca, gdyż od kilku lat jest pod opieką lekarzy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

I. C. urodziła się w dniu (...) , nie posiada zawodu (wykształcenie podstawowe). Dotychczas pracowała na fermie trzody chlewnej. Praca ta wykonywana była z przewagą wysiłku fizycznego, w pełnym wymiarze czasu pracy, wymagała sprawności obu rąk, dłuższego stania, przebywania w wymuszonej pozycji i schylania się. Wykonywana była zarówno wewnątrz pomieszczenia, jak na zewnątrz (mikroklimat zmienny).

(dowód: wywiad zawodowy z dn. 27.08.2010 r. – k. 39 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej t. I)

Ubezpieczona w dniu 6 lipca 2007 r. złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: wniosek – k. 5-12 akt ZUS)

Decyzją z dnia 6 września 2007 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 6 lipca 2007 r. do 31 sierpnia 2008 r.

(dowód: decyzja ZUS z dn. 6.09.2007 r. – k. 77-80 akt ZUS)

Prawo do świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy było wnioskodawczyni przedłużane na dalszy okres , ostatecznie do dnia 31 sierpnia 2015 r.

(dowód: decyzja ZUS z dn. 01.09.2008 r. – k. 118-119 akt ZUS, decyzja z dn. 13.09.2010 r. – k. 154-155 akt ZUS, decyzja ZUS z dn. 24.08.2012 r. – k. 172 akt ZUS)

Ubezpieczona w dniu 8 lipca 2015 r. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: wniosek – k. 175 akt ZUS)

Po przebadaniu przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 24 lipca 2015 roku zostało ustalone, że wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy, a stwierdzona niezdolność ma charakter okresowy, tj. przewidywalny okres jej trwania to 31 lipca 2018 r.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dn. 24.07.2015 r. – k. 178 akt ZUS, opinia lekarska z dn. 24.07.2015 r. – k. 4 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej t. II)

Pismem z dnia 27 lipca 2015 r. wnioskodawczyni została poinformowana przez organ, iż został złożony zarzut wadliwości orzeczenia lekarza ZUS z dnia 24 lipca 2015 r. i sprawa została przekazana do rozpatrzenia komisji lekarskiej ZUS.

(dowód: pismo ZUS z dn. 27.07.2015 r. – k. 179 ZUS, zarzut wadliwości – k. 5 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej t. II)

Orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS wnioskodawczyni nie została uznana za niezdolną do pracy.

(dowód: orzeczenie komisji lekarskiej z dn. 21.08.2015 r. – k. 180 akt ZUS, opinia lekarska z dn. 18.08.2015 r. – k. 6 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej t. II, wyniki badania ECHO serca – k. 7 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej t. II, opinia lekarska z dn. 21.08.2015 r. – k. 9 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej t. II)

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 r. organ odmówił wnioskodawczyni ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres.

(dowód: decyzja ZUS z dn. 26.08.2015 r. – k. 181 akt ZUS)

U I. C. rozpoznano nadciśnienie tętnicze, chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa z zespołem bólowym odcinka piersiowo-lędźwiowego, niedowład nerwu pośrodkowego prawego w przebiegu zespołu cieśni nadgarstka

oraz obustronny niedosłuch czuciowo – nerwowy umiarkowanego stopnia bez zaburzeń błędnikowych, zawroty głowy i przewlekły nieżyt nosa.

Ciśnienie tętnicze przebiega w sposób łagodny, jest dobrze kontrolowane lekami i nie powoduje zmian narządowych, zatem nie stanowi o niezdolności do pracy.

Niezdolności do pracy nie powoduje także niedosłuch w stopniu umiarkowanym, który wymaga rehabilitacji za pomocą aparatu słuchowego w uchu prawym, zawroty głowy nie mając charakteru błędnikowego, natomiast nieżyt nosa wymaga okresowego leczenia farmakologicznego.

Schorzeniem istotnie upośledzającym zdolność do zarobkowania jest zespół cieśni nadgarstka oraz przewlekły zespół bólowy odcinka piersiowo-lędźwiowego kręgosłupa. Powodują one częściową niezdolność wnioskodawczyni do pracy nadal po 31 sierpnia 2015 r. Stwierdzona niezdolność ma charakter okresowy, a jej przewidywalny okres trwania to 1 rok, tj. do dnia 31 sierpnia 2016 r.

(dowód: opinia biegłych kardiologa i neurologa – k. 23-25, opinia biegłego laryngologa – k. 54-55)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niekwestionowane przez strony, które uznał za wiarygodne. W wydanych opiniach biegli kardiolog i neurolog jednoznacznie stwierdzili, że występujące u wnioskodawczyni dolegliwości (choroba zwyrodnieniowo-dyskopatyczna kręgosłupa z zespołem bólowym odcinka piersiowo-lędźwiowego, niedowład nerwu pośrodkowego prawego w przebiegu zespołu cieśni nadgarstka) powodują u ubezpieczonej częściową okresową niezdolność do pracy.

Organ rentowy nie zgłosił zastrzeżeń do przeprowadzonych przez Sąd opinii. Okres orzeczonej częściowej niezdolności do pracy na 1 rok nie budzi zastrzeżeń Sądu.

Specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez Sąd do tych kryteriów oceny stanowi, więc wystarczające i należyte uzasadnienie przyczyn uznania opinii biegłych za przekonujące (por. wyrok SN z 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, LEX nr 151656). Wnioski środka dowodowego w postaci opinii biegłego mają być jasne, kategoryczne i przekonujące dla Sądu, jako bezstronnego arbitra w sprawie, dlatego gdy opinia biegłego czyni zadość tym wymogom, co pozwala uznać znaczące dla istoty sprawy okoliczności za wyjaśnione, to nie zachodzi potrzeba dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych (por. wyrok SN z 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, publ. OSP 1975/5/108). Wydane w sprawie opinie spełniają te kryteria. Granicę obowiązku prowadzenia przez Sąd postępowania dowodowego wyznacza, podlegająca kontroli instancyjnej, ocena czy dostatecznie wyjaśniono sporne okoliczności sprawy, okoliczność zaś, że opinia biegłych nie ma treści odpowiadającej stronie zwłaszcza, gdy w sprawie wypowiedało się kilku kompetentnych pod względem fachowości biegłych, nie stanowi dostatecznego uzasadnienia dla przeprowadzenia dowodu z kolejnych opinii. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony (por. postanowienie SN z 3 września 2008 r., I UK 91/08, publ. w LEX nr 785520).

Odwołanie I. C. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015, poz. 748 z późn. zm.) z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczona ze względu na stan zdrowia jest częściowo czy całkowicie niezdolny do pracy nadal po 31 sierpnia 2015 r. Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

Powyżej ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 1 września 2015 r. do dnia 31 sierpnia 2016 roku. Zaskarżoną decyzję należało zatem zmienić, przyznając jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres stwierdzonej niezdolności do pracy.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO B. Urbańska- Woike